

Hvem skriver vi for?

„Kosmorama“ går nu ind i sin tiende årgang, og der er måske grund til at knytte nogle bemærkninger til dette jubilæum. Som De har bemærket, er tidsskriftet fra og med dette nummer udvidet med fire sider, der skulle sætte os i stand til at bringe mere stof end før og først og fremmest give mulighed for en bedre gengivelse af nogle af bladets illustrationer. Vi er ganske klar over, at numrene ofte har været meget kompakte, men vi har fundet det rimeligere at ofre hensynet til det elegante og luftige i lay out'et, således som man beundrer det i mange af de nyere filmtidsskrifter, til fordel for stoffet. Som De også har bemærket, har vi fra og med denne årgang været nødt til at sætte abonnementsprisen op fra 8 til 10 kr. Dette skyldes udelukkende de stigende omkostninger ved trykningen af bladet, men vi håber, at vi har givet læserne kompensation for denne stigning med udvidelsen af numrene. Vi bestræber os naturligvis stadig på at gøre tidsskriftet bedre og større, og vi håber, at den stigning i antallet af abonnenter, som var påfaldende i sidste årgang, må fortsætte. Thi alene dette vil sætte os i stand til at ekspandere.

I sidste årgang udsendtes det første særnummer af „Kosmorama“, indeholdende *Klaus Rifbjergs* manuskript til „Weekend“. Det glæder os, at udsendelsen af dette specialnummer blev en sådan succes, at nummeret gav overskud, og vi agter derfor også i denne sæson at udsende et specialnummer. Vi har ikke opgivet ideen med at udsende flere danske manuskripter på tryk, men det synes indlysende, at sådanne udgivelser er fuldstændig afhængig af, om der kommer danske film, hvis manuskripter det er værd at publicere. Vi vil derfor forholde os afventende, indtil de film, der kan komme på tale, er blevet præsenteret, og vort næste specialnummer vil blive helliget *François Truffaut* og hans film.

Vi skal ikke i dagens anledning hengive os til programmatisk erklæring eller tilbageblik. Fra sin start har det været „Kosmorama“'s mål at arbejde for en højnelse af filmsmagen herhjemme, og som tidsskrift har det været naturligt at henvende sig til dem, der ønskede en mere saglig og grundig filmorientering, end dagbladene kan give, og det er ikke mærkeligt, at „Kosmorama“ derfor ofte har været af en anden mening end dagbladskritikken. I de litterære tidsskrifter finder man også andre synspunkter end på bladenes litteratursider. Denne omstændighed har imidlertid stukket mange dagbladsanmeldere uforholdsmæssigt meget i øjnene, og tidsskriftet bliver stadig fornermet angrebet for at være specielt og bedrevidende. Vi kan ikke se, at det er en fejl ved et filmtidsskrift, at det henvender sig til dem, der er specielt interesseret i film, ligesom vi ikke kan deltage i den for tiden så hellige og almindelige forargelse over, at der er nogen, der på visse områder er bedre vidende end andre. Hvis et tidsskrift ikke skulle henvende sig til dem, der bl. a. ønsker mere viden, kan vi ikke rigtigt se, hvor det skulle hente sit publikum, og vi er i hvert fald helt overbevist om, at der er vigtigere sager end den at have et indsmigrende og leflende fortrolighedsforhold til publikum. Vi henvender os til et publikum, der ikke saligt og umiddelbart hengiver sig, men som ved, at kunstoplevelserne ikke bliver ringere, fordi man ved noget. Og behovet for et filmtidsskrift er ikke blevet mindre med årene. I dag stiller filmkunsten mere end nogen sinde krav til sit publikum, og vi vil fortsat søge at virke som vejleder for dette publikum.